

розглядати мовну проблематику як один з аспектів війни та мирних переговорів.

Список використаних джерел:

1. Бойко Олеся. Абетка повномасштабної війни: які слова ввійшли в ужиток і чому. URL: <https://chytomo.com/abetka-povnomasshtabnoi-vijny-iaki-slova-vvijshly-v-uzhytok-i-chomu/>

2. Mansur Mirovalev. ‘Orcs’ and ‘Rashists’: Ukraine’s new language of war. URL: <https://www.aljazeera.com/news/2022/5/3/orcs-and-rashists-ukraines-new-language-of-war>

3. Sheftalovich Zoya. The Rashists from Mordor vs. the Tractor Troops: Ukraine’s new language of war. An English-language guide to Ukrainian slang. URL: <https://www.politico.eu/article/rashists-mordor-tractor-troops-ukraines-new-language-of-war/>

4. Tsareva I. Russian-ukrainian war (2014–2022): words that have acquired new meanings. *The Russian-Ukrainian war (2014–2022): historical, political, cultural-educational, religious, economic, and legal aspects*: Scientific monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2022. 1436 p. P. 804-812.

Бурмистрова Єлизавета,

курсантка Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції, Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Царьова Ірина Валеріївна,

професор кафедри українознавства та іноземних мов, доктор філологічних наук, доцент Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК НЕОБХІДНИЙ СКЛАДНИК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Професійне спілкування є невід’ємною складовою будь-якої діяльності, адже воно є основою ефективної комунікації між колегами, клієнтами, партнерами та іншими учасниками процесу. Інформація передається через слова, жести, міміку, тому важливо мати розвинуті комунікативні навички.

Компетентність у всіх видах спілкування полягає в досягненні трьох рівнів адекватності: комунікативної, інтерактивної та перцептивної. Комунікативна компетентність включає в себе широке коло умінь, серед яких

можна виділити вербальне та невербальне спілкування, розподіл уваги, соціальну перцепцію, прогнозування реакції партнера та керування поведінкою в спілкуванні [4, с. 5].

Зокрема, уміння вербального і невербального спілкування є основними вміннями, які потрібні для успішного спілкування. Важливо говорити зрозуміло, слухати активно та використовувати жести, міміку та інші невербальні засоби для підсилення ефекту повідомлення [2, с. 69].

Розподіл уваги допомагає виявити головне і найважливіше у повідомленні партнера, що сприяє ефективному спілкуванню. Уміння соціальної перцепції дозволяє сприймати та розуміти внутрішній стан партнера за зовнішніми ознаками, що робить можливим більш глибоке та продуктивне спілкування.

Комунікативна компетентність є важливою складовою успіху в будь-якій сфері життя, особливо в професійній. Вона включає три компоненти: когнітивний, емоційно-оцінний та поведінковий [4, с. 12].

Когнітивний компонент передбачає знання мови та знання з теорії та психології спілкування. Також до нього відносяться знання правил ділового етикету та інтеркультурних умовностей, знання засобів впливу на людей та прийомів справляти враження, вміння формувати імідж та знання засобів і прийомів встановлення, підтримки і завершення мовленнєвого контакту для досягнення певної мети.

Емоційно-оцінний компонент включає мотиви вибору професії, інтерес до обраної професії, прийняття себе та інших та установки у професійному спілкуванні. Поведінковий компонент включає уміння кодувати і декодувати повідомлення за вербальними і невербальними каналами комунікації, володіння технікою спілкування, ситуативну адаптивність у професійно значущих ситуаціях, уміння справляти враження та досвід використання засобів впливу на людей [Там само, с. 17].

Комунікативна компетентність поєднує життєві цінності, мотиви, знання, вміння та навички, а також риси та якості людини. Важливими складовими є вміння та готовність будувати контакти з людьми, спілкуватися, управляти своїм емоційним станом та вирішувати конфліктні ситуації [1, с. 15].

Комунікативна компетентність є надзвичайно важливим аспектом сучасного життя. Вона не обмежується лише знаннями мови, а складається зі здатності ефективно спілкуватися з людьми, володіння мовними техніками та навичками, а також культурної грамотності. Основним завданням є формування комунікативної компетентності фахівців, що вимагає відповідного організаційно-методичного забезпечення навчального процесу [2, с. 42].

Для досягнення успіху у формуванні комунікативної компетентності, необхідно мати не лише професійну компетентність, а й педагогічну майстерність. Суттєвим чинником є створення мотиваційної основи для

активної участі здобувачів у навчальному процесі та залучення їх до оволодіння технологіями компетентного спілкування[3].

Окрім цього, слід пам'ятати, що комунікативна компетентність – це інтегроване та комплексне явище, що поєднує в собі багато аспектів. До них входять знання, уміння та навички, здатності особистості, а також показники загальної культури.

Отже, формування комунікативної компетентності вимагає комплексного підходу, у якому необхідно враховувати різноманітні аспекти. Відповідне організаційно-методичне забезпечення, професійна компетентність та педагогічна майстерність, мотиваційна основа активності – це лише деякі з ключових умов, які слід враховувати при формуванні комунікативної компетентності у майбутніх фахівців.

Список використаної літератури:

1. Лугова А.О. Дослідницька компетентність та сутність її впливу на майбутніх учителів іноземних мов у процесі професійної підготовки. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка*. Чернігів : НУЧК, 2019. Вип. 4 (160). С. 170 – 175.

2. Царьова І. В. Сучасний український юридичний текст: лексико-дериваційна структура Дніпро: ЛІРА, 2020. 446 с.

3. Царьова І. В. Юрислінгвістичні ознаки понять честі та гідності. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. Том 33 (72) № 2, 2022. С. 45-50.

4. Biljakowska Olha. «Softskills» як необхідна складова якісної професійної підготовки майбутнього вчителя. *Uniwersytet Humanistyczno-przyrodniczy im. Jana Długosza w Czestochowe. Rocznik Polsko-Ukrainski*. 2018. P. 175-185.

Василенко Олена Вікторівна,
професор кафедри правничої лінгвістики
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат педагогічних наук, доцент

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ГРАМОТНОСТІ

Розвиток сучасного ринку праці в усьому світі характеризується певними тенденціями, що визначатимуть специфіку професійної діяльності фахівця будь-якої галузі та, відповідно, мають бути враховані ще на етапі навчання в системі вищої освіти. В умовах інформаційного суспільства, коли інформація та знання стають джерелами вартості, а праця – більш складною та різноманітною, виникають нові гнучкі форми зайнятості. Під впливом процесів глобалізації та розвитку технологій поширення набувають